

Bægt paa Regjeringens Udtalelser, naar de ikke have mere Fasthed.

Indenrigsministeren: Der forekommer mig at ligge en besynderlig Misforstaaelse til Grund for den ærede Ordførers Uttringer. Det var først, efterat jeg netop ved disse var provoceret til at udtale mig om Endringsforslaget, at jeg sagde, at jeg ikke antog, at Regjeringen vilde kunne gaae ind paa Forslaget, naar det vedtoges. Jeg holder ellers ikke af at true med det Kongelige Veto, men jeg var nødt dertil, da jeg blev opfordret til at udtale mig om Endringsforslaget. Nu har jeg blot udtalt de Grunde, ifølge hvilke jeg ikke finder det hensigtsmæssigt i Dieblisset at vedtage Lovforslaget, og hvorfor jeg vilde fraraade Thinget at vedtage det; men jeg har ingenlunde sagt, at, dersom dette, og tillige det andet Thing vedtager det, vil Regjeringen nægte at modtage det.

Strøm: Jeg maa ogsaa meget beklage den Maade, hvorpaa Regjeringen til forskjellige Tider er traadt op, skjøndt fra et andet Standpunkt end de to ærede foregaaende Talere; thi havde Regjeringens Erklæring tidligere lydt som idag, stod Sagen nu maaskee anderledes. — Den ærede 2den Landsthingsmand for 6te Kredts (Milling) har maaskee lagt noget ganske Andet ind i Afstemningen ved anden Behandling, end der egentlig ligger i den. Jeg var i alt Fald et af de Medlemmer, der ikke stemte imod § 1, og som ogsaa stemte for Overgangen til tredie Behandling; men det var ikke, fordi jeg billigede § 1, men fordi jeg billigede, at den blev sat istedetfor den § 1, der stod i det oprindelige Lovforslag. Jeg stemte for Overgangen til tredie Behandling, fordi jeg håabede, at man maaskee imellem denne og tredie Behandling kunde komme overeens med Udvalget og med Ministeren om et bedre Forslag. Det er derfor ikke inconsequent, at jeg nu stemmer imod Lovens.

Milling: Den ærede Taler har vist misforstaaet mig, naar han troer, at jeg har fundet hans Optræden inconsequent. Jeg har ikke med et eneste Ord ytret mig i den Retning.

Strøm: Den ærede Landsthingsmand anførte som Grund til, at man nu maatte gaae ind paa Loven, at § 1 blev saagodtsom eenstemmig vedtagen ved anden Behandling.

Milling: Jeg yttrede, at jeg ansaae det for overflødigt at udtale mig til Fordeel for Loven, da den eenstemmig var bleven vedtagen ved anden Behandling. Det er noget ganske Andet.

Indenrigsministeren: Jeg finder mig dog foranlediget til endnu at udtale, at jeg meget beklager, at jeg ikke har haft Leilighed til tidligere at udtale mig her. Da Sagen var til første Behandling var jeg forhindret fra at møde. Ved Sagens anden Behandling blev jeg bortkaldt, førend jeg havde haft Leilighed til at tage Ordet, og jeg kunde ikke komme igjen. Jeg har saaledes ikke kunnet udtale mig tidligere, hvilket jeg, som sagt, meget beklager. Havde det været mig muligt, vilde jeg ved første Behandling have udtalt mig accurat, som jeg nu har udtalt mig.

J. Jørgensen: Jeg kan dog ikke være af den Mening, at Lovforslaget, som det nu foreligger, skulde give Anledning til den Splid og Uenighed imellem Præsterne og Menighederne, som man har hentydet til. Det Eneste, der kunde give Anledning dertil, vilde være, at Præsterne satte Prisene høiere end Sogneforstanderstaberne, men det troer jeg ikke vil blive Tilfældet. Jeg antager tværtimod, det vil vise sig, naar Indberetningerne offentlig foreligge, at Sogneforstanderstaberne sætte ordentlige Priser, saa at deraf ikke vil opstaae Splid og Uenighed. Jeg mener ogsaa, at det foreliggende Forslag har det Fortrin for det nu Bestaaende, at Sandheden derved bedre kommer frem, og den skal man saavidt muligt søge at bringe tilveie. Jeg holdt derfor ogsaa paa, at September Maaned skulde udgaae, fordi jeg meente, at naar man vilde tage denne Maaned med, kom Sandheden ikke rigtig frem. Det er det samme Hensyn, der har ledet mig med Hensyn til Herredsfogderne; thi de vare ikke saaledes kjendte med Kornpriserne, at de kunde afgive en paa egen Erfaring støttet Indberet-